

ÚRSKURÐUR
ÁFRÝJUNARNEFNDAR NEYTENDAMÁLA

MÁL NR. 6/2017

Kæra Tölvuteks ehf. á ákvörðun Neytendastofu nr. 20/2017.

1. Þann 22. febrúar 2018 er tekið fyrir mál áfrýjunarnefndar neytendamála nr. 6/2017: Kæra Tölvuteks ehf. á ákvörðun Neytendastofu nr. 20/2017 frá 5. júlí 2017. Í málinu úrskurða Halldóra Þorsteinsdóttir, Áslaug Árnadóttir og Gunnar Páll Baldvinsson.
2. Með kæru, dags. 2. ágúst 2017, hefur kærandi kært til áfrýjunarnefndar neytendamála ákvörðun Neytendastofu frá 5. júlí 2017 um að hann hafi brotið gegn eldri ákvörðun stofnunarinnar frá 10. maí 2016 og 4. mgr. 6. gr., 8. gr. og d. lið 1. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr., laga nr. 57/2005 um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu með fullyrðingum í auglýsingum um betra verð. Var kæranda bönnuð birting umræddra fullyrðinga og honum gert að greiða eina milljón króna í stjórnvaldssekt vegna brota gegn hinni eldri ákvörðun. Kærandi krefst þess að hin kærða ákvörðun verði felld úr gildi.
3. Kæruheimild er í 2. mgr. 4. gr. laga nr. 62/2005 um Neytendastofu, sbr. 4. mgr. 4. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu.

MÁLAVEXTIR

4. Með bréfi til Neytendastofu, dags. 30. nóvember 2016, kvartaði Tölvulistinn ehf. yfir auglýsingum kæranda þar sem fram eftirfarandi fullyrðingar komu fram: „Stútfullar verslanir með öllum nýjustu græjunum“, „Nýjustu græjurnar“, „Allar heitustu græjurnar“, „Allar heitustu fartölvurnar fyrir skólann“, „Snjöll tæki og betra verð“ og „Gæðamerki á betra verði“. Þá var þess krafist að Tölvutek ehf. yrði bannað að auglýsa árgerðir af fartölvum með orðalaginu „Acer 2017, ný og betri kynslóð af Acer fartölvum“. Í bréfinu var vísað til eldra erindis Tölvulistans ehf. til Neytendastofu, dags. 28. september 2015, þar sem kvartað hefði verið yfir auglýsingum í bæklingi kæranda og á internetinu þar sem vísað hefði verið til verslunar kæranda sem stærstu tölvuverslunar landsins. Með ákvörðun Neytendastofu 10. maí 2016 hafi stofnunin komist að þeirri niðurstöðu að auglýsingar kæranda, um að verslunin væri stærsta tölvuverslun landsins, hefðu brotið gegn ákvæðum laga nr. 57/2005 um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu og hefði kæranda verið bönnuð birting auglýsinganna án frekari skýringa eða án þess að aflað væri fullnægjandi gagna þeim til sönnunar fyrir birtingu.
5. Í forsendum umræddrar ákvörðunar Neytendastofu hafi m.a. komið fram að af gögnum málsins yrði ráðið að verslunarrými kæranda væri stærra en verslunarrými Tölvulistans ehf. Þrátt fyrir það hafi mátt leggja þann skilning í fullyrðingar kæranda um stærstu tölvuverslun landsins að

vísað hafi verið til stærðar verslunarinnar í formi vöruúrvals. Fullyrðingarnar hafi þannig verið til þess fallnar að skapa þau hughrif hjá neytendum að vöruúrvalið væri mest hjá kæranda. Þar sem engin gögn hafi verið lögð fram um fjölda vörutegunda eða vöruúrval kæranda og keppinauta hans hafi ekki verið færðar sönnur á fullyrðingarnar í skilningi ákvæða laga nr. 57/2005 og hafi auglýsingarnar þar með falið í sér brot gegn lögnum.

6. Í bréfinu er næst vísað til þess að í kjölfar tilvitnaðrar ákvörðunar Neytendastofu hafi kærandi birt auglýsingar í auglýsingabæklingum, í fjölmiðlum og á heimasíðu sinni þar sem áfram hafi verið fullyrt: „Úrvalið er í stærstu tölvuverslun landsins“. Aftan við fullyrðinguna í prentaðri útgáfu hafi hins vegar verið stjarna og hægra megin lóðrétt á spássíu, í smáu lettri, hafi komið fram: „Tölvutek er stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum talið, samkvæmt niðurstöðu Neytendastofu þann 10.5.2016“. Í ágúst 2016 hafi síðan birst auglýsingar í fjölmiðlum og á heimasíðu kæranda með sambærilegum fullyrðingum.
7. Frá því í september 2016 og sérstaklega í aðdraganda jólavertíðarinnar hafi kærandi hins vegar hætt að setja slíkan fyrirvara við auglýsingar sína og auglýst sig sem stærstu tölvuverslun landsins. Meðal þessara auglýsinga sé auglýsing sem hafi birst í fylgiblaði með Fréttablaðinu 2. september 2016 og í skólabæklingi í ágúst 2016. Hafi kærandi síðan auglýst ítrekað með sama hætti í blöðum, á Facebook, Google ads og útvarpi. Hafi hann markaðssett sig í auglýsingunum sem sérhæfða tölvuverslun. Hafi þetta bæði komið ítrekað fram í auglýsingum kæranda og bæklingum og jafnframt í athugasemdum kæranda vegna fyrri kvörtunar til Neytendastofu vegna stærðarauglýsinga kæranda. Af auglýsingum og netverslun kæranda megi hins vegar ráða að kærandi selji einnig ýmis önnur raftæki svo sem sjónvörp.
8. Fullyrðingar kæranda um að verslun hans sé stærsta tölvuverslun landsins séu rangar og brjótí þær því gegn ákvæðum laga nr. 57/2005. Hið sama megi segja um auglýsingar þar sem fram komi m.a. „Nýjustu græjurnar“, „Allar heitustu græjurnar“, „Allar heitustu fartölvurnar fyrir skólann“, „Gæðamerki á betra verði“ og aðrar álíka fullyrðingar. Eins megi nefna fullyrðinguna „Acer 2017, ný og betri kynslóð af Acer fartölvum“, en þar sem árgerðir af fartölvum séu almennt ekki markaðssettar sérstaklega séu fullyrðingar á borð við þessa rangar og villandi. Samkvæmt 6. gr. laga nr. 57/2005 megi auglýsingar ekki vera ósanngjarnar gagnvart keppinautum og neytendum og auk þess verði fyrirtæki að geta fært sönnur á fullyrðingar sínar í auglýsingum. Þá séu óréttmætir og villandi viðskiptahættir bannaðir samkvæmt 8. og 9. gr. laga nr. 57/2005, en með því sé m.a. átt við rangar upplýsingar um eðli vöru eða þjónustu, réttindi, hæfni eða annað sem varði aðstæður söluaðila eða fulltrúa hans eða stöðu á markaði. Loks komi fram í 14. gr. laganna að óheimilt sé að veita rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar í auglýsingum gagnvart keppinautum, enda séu upplýsingarnar til þess fallnar að hafa áhrif á eftirspurn eða framboð vara, fasteigna, þjónustu eða annars sem haft sé á boðstólum í atvinnurekstri.
9. Skilja megi auglýsingar kæranda á þá leið að hann sé með mesta vöruúrvalið, stærsta verslunarrýmið og mest umfang viðskipta (veltu) af öllum tölvuverslunum landsins. Því séu

fullyrðingarnar til þess fallnar að hafa áhrif á fjárhagslega hegðun neytenda, sbr. 8. gr. laga nr. 57/2005, og ákvörðun neytenda um viðskipti. Neytendastofa hafi áður komist að því að fullyrðingar í auglýsingum kæranda hafi brotið gegn lögum. Sé því sérstaklega ámælisvert að kærandi haldi áfram birtingu slíkra auglýsinga og virði hann þar með bannið að vettugi með fjölda auglýsinga á Facebook, í blöðum, Google ads og í útvarpi.

10. Í sumum tilvikum hafi kærandi gert fyrirvara við fullyrðingarnar, þ.e. í blaðaauglýsingum og bæklingum, með orðunum: „Tölvutek er stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum talið, samkvæmt niðurstöðu Neytendastofu þann 10.5.2016“. Þessi fullyrðing fáist hins vegar engan veginn staðist. Í fyrsta lagi verði ekki með nokkru móti séð að í ákvörðun Neytendastofu sé gefið til kynna að kærandi reki stærstu tölvuverslun í fermetrum talið. Þá liggi fyrir að kærandi reki tvær tölvuverslanir, þ.e. eina í Reykjavík og eina á Akureyri, og ekki sé gerður nokkur greinarmunur á þeim í auglýsingunum. Jafnframt megi benda á að Tölvulistinn ehf. reki samtals 7 verslanir út um allt land og því sé ljóst að hjá því félagi sé um að ræða stærstu tölvuverslunina í fjölda verslana. Sömuleiðis sé ljóst að séu lagðir saman allir fermetrar tölvuverslananna séu þeir mun fleiri hjá Tölvulistanum ehf. en kæranda. Nánar tiltekið séu verslanir Tölvulistans ehf. samtals 948,62 fermetrar, sbr. meðfylgjandi teikningar, og því ljóst að Tölvulistinn ehf. reki í reynd stærstu tölvuverslunina í fermetrum talið.
11. Kærandi hafi ekki heldur lagt fram gögn um aðrar sérhæfðar tölvuverslanir á markaðnum, en fyrir liggi að fjölmargar tölvuverslanir séu starfandi á Íslandi. Sem dæmi megi nefna Nýherja, Advanía, Opin kerfi, Start tölvuverslun, Att tölvuverslun og Tölvutækni. Auk þess séu gerðar alvarlegar athugasemdir við þá framsetningu kæranda að verslun hans sé „sérhæfð tölvuverslun“. Sé vöruúrval kæranda skoðað sé ljóst að þar sé að finna ýmis önnur raftæki sem ekki teljist tölvuvörur, s.s. sjónvarp. Verslunin sé því í reynd raftækjaverslun og fullyrðingar um annað þar með rangar.
12. Í öðru lagi sé framsetning kæranda, þ.e. að birta hinar ólögsmætu fullyrðingar í stóru letri í auglýsingunni og síðan frekari skýringar í smáu og í sumum tilvikum örsmáu letri annars staðar í auglýsingunum, verulega villandi og til þess fallin að blekkja neytendur. Allar líkur séu á að neytendur taki ekki eftir umræddum skýringum og missi þær því algerlega marks. Sé því um að ræða auglýsingar andstæðar 9. gr. laga nr. 57/2005. Í því sambandi megi benda á að við skýringu og beitingu ákvæða laga nr. 57/2005 hafi verið litið svo á að varhugavert sé að setja fram fullyrðingar í efsta stigi í auglýsingum. Af þeim sökum hafi sönnunarbyrði verið lögð á auglýsendur að sýna fram á að fullyrðingar þeirra séu réttmætar og sanngjarnar gagnvart neytendum og keppinautum. Sú háttsemi kæranda, að reyna að komast framhjá banni Neytendastofu með því að birta auglýsingar með illsjáanlegum og óljósum skýringum, sé ámælisverð, sérstaklega þar sem kærandi hafi ekki sýnt fram á að fullyrðingar hans séu réttar.
13. Umræddar fullyrðingar kæranda, sem auglýstar séu í efsta stigi, megi skilja þannig að kærandi selji nýrri og betri tölvubúnað en samkeppnisaðilar hans. Megi hér nefna t.d. fullyrðingar um heitustu græjurnar, heitustu fartölvurnar, gæðamerki á betra verði, snjöll tæki og betra verð.

Fullyrðingarnar séu ósannaðar og villandi og útilokað sé að kærandi geti staðið við þær í reynd. Þær séu einnig til þess fallnar að hafa óeðlileg áhrif á neytendur og ákvarðanir þeirra um hvar þeir eigi viðskipti. Því brjóti auglýsingarnar gegn 8., 9. og 14. gr. laga nr. 57/2005.

14. Hvað varði sérstaklega auglýsingar um árgerðir af tölvum sé bent á að í auglýsingum kæranda um Acer tölvur sé gefið til kynna að um nýja árgerð fartölvu eða kynslóð sé að ræða og þá betri en fyrri árgerðir sama tölvuframleiðanda. Slík aðgreining hafi ekki tíðkast áður hjá tölvuframleiðendum, en nýjar útgáfur eða „módel“ af tölvum séu þróuð og markaðssett með öðrum hætti. Í auglýsingum kæranda sé þó ítrekað haldið ranglega fram í stóru letri að fyrirtækið hafi til sölu 2017 árgerðir af fartölvum um mitt sumar 2016 eins og um árgerðir af bílum sé að ræða. Sömuleiðis sé því haldið fram að um nýja kynslóð tölvu sé að ræða án þess að slíkar fullyrðingar eigi sér nokkra stoð í raunveruleikanum. Þessi framsetning sé villandi þar sem viðkomandi tölvur ekki af neinni annarri árgerð en sömu tölvur samkeppnisaðilanna. Kærandi beri sönnunarbyrði fyrir því að á þessum tíma hafi verið til 2017 módel af fartölvum og allan halla af sönnunarskortum þar að lútandi. Framsetningin sé beinlínis röng og til þess fallin að afvegaleiða neytendur og þar með raska fjárhagslegri hegðun þeirra, sbr. 8. gr. laga nr. 57/2005. Sömuleiðis sé um að ræða blekkingu sem hafi áhrif á ákvarðanir neytenda um viðskipti, sbr. 9. gr. sömu laga.
15. Af hálfu Tölvulistans ehf. sé þess krafist að kæranda verði bannaðar birtingar umræddra auglýsinga og honum gert að greiða stjórnvaldssekt samkvæmt heimild í 1. mgr. 22. gr. laga nr. 57/2005. Í því sambandi skuli áréttað að háttsemi kæranda feli í sér brot á eldri ákvörðun Neytendastofu og séu alvarleg í garð neytenda og samkeppnisaðila. Um sé að ræða fjölmargar auglýsingar í ýmsum miðlum og brotaviljinn því augljós. Þá megi benda á hliðstæð mál, nú síðast ákvörðun Neytendastofu nr. 60/2016 á milli aðila í máli þessu. Sé hæfileg stjórnvaldssekt 2.000.000 króna.
16. Með bréfi Neytendastofu til kæranda, dags. 24. janúar 2017, var kæranda boðið að koma að skýringum sínum eða athugasemdum við fram komið erindi Tölvulistans ehf. Svar barst með tölvubréfi, dags. 4. febrúar 2017. Þar er fyrst vísað til fullyrðinganna „Stútfullar verslanir með öllum nýjustu græjunum“, „Nýjustu græjurnar“, „Allar heitustu græjurnar“ og „Allar heitustu fartölvurnar fyrir skólann“. Fram kemur að ekki sé hægt að líkja þessum setningum við fullyrðingar á borð við „Besta verðið“ „Besta græjan“ og „Hraðasta tölva í heimi“, sem geti haft afgerandi áhrif á kauphegðun viðskiptavinar. Þarna séu öllu almennari setningar sem notaðar séu í flestum geirum á Íslandi af fyrirtækjum sem séu leiðandi í sínum flokki. Sem dæmi geti margar verslanir verið með „nýjustu græjurnar“, en aðeins ein verslun geti verið með „besta verðið“. Auglýsi fyrirtæki að verslanir þess séu „stútfullar með öllum nýjustu græjunum“ sé verið að vísa í þá staðreynd að í versluninni sé að finna nýjustu tæknina. Sama verslun geti hins vegar ekki auglýst „besta verðið á þessari græju“ nema hún færi sönnur á það, enda um allt öðruvísi setningu að ræða.

17. Kærandi sé leiðandi í innflutningi og sölu á tölvubúnaði á Íslandi og hafi verið í fremsta flokki þegar komi að því að kynna nýjungar á Íslandi, en fyrirtækið sé í samstarfi við mörg þekktustu merki heims varðandi kynningu á nýjustu tækninni. Sem dæmi um þetta sé kærandi ávallt tilbúinn að kynna nýjustu tækni og sé nýjasta dæmið þegar Intel hafi gefið út kubbasett fyrir móðurborð sem hétu Z270 og „Launch date“ hafi verið á fyrsta ársfjórðungi 2017. Sala á móðurborðunum hafi mátt hefjast 5. janúar 2017, en þann dag hafi kærandi haft tilbúna á lager heila línu af móðurborðum með þessum kubbasettum, auk þess sem tölvuborð höfðu verið uppfærð í þessi móðurborð og í fjögurra blaðsíðna bæklingur frá kæranda verið gefinn út þennan sama dag til þess að kynna þessa nýju kynslóð. Þetta sé eitt dæmi um að kærandi hafi verið leiðandi í kynningu á nýrri tækni. Kærandi flytji jafnframt inn vörur beint frá framleiðendum og þá beint úr verksmiðju í Kína án milliliða til að koma viðkomandi tækninýjung sem allra fyrst til Íslands. Sé fyrirtækið mjög framfarlega í Evrópu og einna fremst á Íslandi með nýjustu útgáfur af fartölvum, móðurborðum, skjákortum, lyklaborðum, músum, flökkurum, tölvuskjám og svo miklu fleiru.
18. Í tölvubréfinu er næst vísað sérstaklega til auglýsingarinnar „Acer 2017- Ný og betri kynslóð af Acer fartölvum“ og tekið fram að til þess að bjóða upp á nýjustu „módelin“ og heitustu vörurnar flytji kærandi inn beint frá framleiðendum og taki þá nýjustu tæknina beint úr verksmiðju í Kína til þess að ná henni sem fyrst og helst á undan öðrum. Sem dæmi um þetta megi nefna að kærandi hafi verið fyrstur til að kynna 2017 kynslóðina af Acer fartölvum haustið 2016. Þetta sama haust hafi samkeppnisaðili kæranda, Tölvulistinn ehf., farið þá leið að kynna ársgamalt fartölvumódel sem „fartölvu úr nýju E5 línunni frá Acer“. Kærandi, sem sannarlega hafi þá verið með nýjustu kynslóð fartölva frá Acer (framleidda ári seinna), hafi því kynnt nýja 2017 kynslóð annars vegar til þess að skilgreina fartölvumódelið frá eldra módeli Tölvulistans ehf. og hins vegar þar sem rétt var að um var að ræða nýju 2017 kynslóðina. Acer komi með nýja kynslóð af þessum vinsælustu fartölvum einu sinni á ári og hafi þessi kynslóð því verið nýjasta kynslóðin þar til næsta haust ári síðar. Tölvurnar séu framleiddar í Kína árlega í júlí og séu þá að lenda eftir langa sjóferð hjá flestum birgjum í Evrópu í ágúst og september, þar sem þær séu þá kynntar sem næsta kynslóð fartölva. Kærandi taki hins vegar hluta af sinni sendingu með flugi og nái því að kynna þessa nýju kynslóð fyrr og jafnvel í lok júlí árlega.
19. Þess megi einnig geta að þrátt fyrir að Tölvulistinn ehf. hafi haustið 2016 kynnt þetta ársgamla módel með eldri tækni sem fartölvu úr nýju línu Acer hafi Neytendastofa talið, í ákvörðun sem beinst hafi að fyrirtækinu nr. 60/2016 frá 15. nóvember 2016, að ekki væri um að ræða villandi fullyrðingar. Um hafi verið að ræða fullyrðingar sem vísuðu til eiginleika vöru umfram aðrar vörur frá Tölvulistanum ehf. og hafi helstu eiginleikar fartölvunnar verið tilgreindir samhliða fullyrðingum í auglýsingunni. Því sé varla hægt að halda fram, þegar kærandi kynni sannarlega nýjasta mögulega módelið af Acer, sem verði ekki skipt út fyrr en haustið 2017, sem „Acer 2017 – Ný og betri kynslóð af Acer“, að um villandi fullyrðingu sé að ræða. Fullyrðingin vísi til eiginleika vöru umfram aðrar vörur frá kæranda og séu helstu eiginleikar að auki tilgreindir samhliða fullyrðingunum.

20. Með fullyrðingunum „Snjöll tæki og betra verð“ og „Gæðamerki á betra verði“ sé einfaldlega verið að vísa í að kærandi selji snjallar tölvuvörur og sé með gæðavörur. Kærandi hafi verið leiðandi í lágum verðum og leiti allra leiða til þess að bjóða lægsta mögulega verð hverju sinni. Til að tryggja þann árangur hafi kærandi árum saman verið með verðvörn handa viðskiptavinum sínum þannig að ef viðskiptavinur sjái tölvuna auglýsta ódýrari en hjá fyrirtækinu sé verðið lækkað á staðnum. Kærandi minni reglulega á þetta í auglýsingum sínum og þar á meðal á forsíðu bæklingins sem Tölvulistinn ehf. kvarti nú undan. Eins megi benda á að ekki sé óalgengt að fyrirtæki auglýsi betra verð. Til dæmis hafi Tölvulistinn ehf. auglýst árum saman „Alltaf betra verð“ og „Skólavörur á lægra verði“. Eins megi benda á auglýsingar Rúmfatalagersins um „Betra verð“, auglýsingar Elkó um „Einfaldlega lægra verð“ og auglýsingar Bónuss um „Lágt verð alla daga“.
21. Hvað snerti auglýsingar með fullyrðingum um stærstu tölvuverslun landsins liggi fyrir að Neytendastofa hafi komist að því 10. maí 2016 að lagðar hafi verið fram fullnægjandi sannanir fyrir því að verslunarrými kæranda sé stærra en verslunarrúmi Tölvulistans ehf. með þeim lokaorðum ákvörðunarinnar að kæranda sé bönnuð frekari birting fullyrðinganna „án skýringa“. Nú hafi kærandi brugðist við með þeim skýringum sem fylgi auglýsingunum, sbr. þá fullyrðingu auglýsinganna að „Tölvutek er stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum verslunarrýmis talið, samkvæmt niðurstöðu Neytendastofu þann 10.05.2016“. Þessar skýringar komi fram í öllum bæklingum þar sem talað sé um stærstu tölvuverslun landsins. Þeir tveir bæklingar, sem Tölvulistinn ehf. hafi lagt fram og bendi á að innihaldi ekki umræddar skýringar, séu einmitt með skýringarnar á forsíðu á öðrum bæklingnum og á bls. 2 á hinum. Í öllum prentuðum auglýsingum sé án undantekninga að finna slíkar skýringar. Það geti hins vegar verið erfiðara að koma því að í útvarpsauglýsingum eða einstaka netauglýsingum, en samkvæmt lögnum séu frávik að því leyti að taka megi tillit til þess auglýsingamiðils sem nýttur sé og þess við hvað sé átt.
22. Það að reyna að draga umræðuna um stærstu tölvuverslun landsins á eitthvað annað plan eins og að telja að kærandi sé ekki sérhæfð tölvuverslun og að hann selji „önnur raftæki“ sé bara rangt. Kærandi selji ekki ísskápa, brauðristar, hárblásara eða önnur viðlíka raftæki. Þetta eina sjónvarp sem Tölvulistinn ehf. vitni til, og reyni að láta hljóma eins og sé hluti af einhverju raftækjauúrvali, sé sérhæft snjallsjónvarp sem hafi innbyggða Android tölvu og tengist við Ps4 og XBOX leikjatölvur sem kærandi selji. Kærandi sé með yfir 2000 tölvuvörur og 1 sjónvarp. Að auki reyni Tölvulistinn ehf. að draga allar litlu raftækjaverslanir sínar um landið inn í umræðuna og segi að það séu sérhæfðar tölvuverslanir. Eins og sjá megi af meðfylgjandi myndum af t.d. Tölvulistanum Akureyri, Húsavík og Selfossi séu þetta í raun raftækjaverslanir þar sem verið sé að selja tölvuúhluti við hliðina á þvottavélum, brauðristum og samlokugrillum. Einnig séu þetta allt verslanir með sama inngang og Heimilistæki, með sameiginlegt verslunarrými og sömu starfsmennina merкта Heimilistækjum/Tölvulistanum. Tölvulistinn ehf. tali einnig ítrekað um að þeir séu með meira vöruúrval en kærandi, en það sé einnig rangt. Sé til dæmis skoðuð heimasíða www.arius.is, sem sé sérhæfð verðsamanburðarsíða sem taki afrit

af vöruframboði á heimasíðum fyrirtækja, sjáist að kærandi sé með 2206 vörur á heimasíðu sinni en Tölvulistinn ehf. aðeins 2059 vörur. Það þýði að vöruframboð kæranda sé meira. Að lokum sé bent á að Tölvulistinn ehf. hafi haft 4 vikna málskotsheimild til áfrýjunarnefndar neytendamála eftir að ákvörðunin 10. maí 2016 lá fyrir. Með því að nýta sér hana ekki hafi fyrirtækið sætt sig við þá niðurstöðu Neytendastofu að kærandi sé stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum talið.

23. Með bréfi Neytendastofu til Tölvulistans ehf., dags 8. febrúar 2017, var fyrirtækinu kynnt svar kæranda og því boðið að koma að frekari skýringum eða athugasemdum. Svar barst með bréfi, dags. 13. mars 2017. Þar er fyrst bent á að í athugasemdum kæranda komi fram að hann hafi án undantekninga sett fram skýringar við auglýsingar sínar um stærstu tölvuverslun landsins. Þetta sé beinlínis rangt eins og ráða megi af framlögðum gögnum. Hið rétta sé að kærandi hafi ítrekað auglýst, einkum fyrir jólin 2016, án fyrirvara í blöðum, á vefsíðum og í útvarpi. Framlögð gögn tali sínu máli. Þá sé sú afsökun, að skýringum verði ekki komið við í útvarpi, fráleit, en form auglýsinga leysi kæranda ekki undan skyldum sínum gagnvart neytendum og samkeppnisaðilum. Eins sé það rangt hjá kæranda að Tölvulistinn ehf. „reyni að draga litlu raftækjaverslanir sínar um landið inn í umræðuna“. Eins og fram komi í framlögðum teikningum sé skýrt greint á milli vara Tölvulistans ehf. og Heimilistækja þar sem verslunarrýmið sé undir hatti beggja verslana. Sömuleiðis komi fram á framlögðum teikningum að útreikningarnir miði einungis við svæðið þar sem vörur Tölvulistans ehf. sé að finna. Þá sé vert að benda á að kærandi reki tvær tölvuverslanir, aðra í Reykjavík og hina á Akureyri. Ekkert sé upplýst í málinu um stærð þeirrar á Akureyri, en telja megi fullvíst að hún sé minni en verslanir Tölvulistans ehf. í Reykjavík og á Akureyri. Geti verslun kæranda á Akureyri því ekki talist stærsta tölvuverslun landsins og því ljóst að um rangar og villandi fullyrðingar sé að ræða.
24. Verslanir Tölvulistans ehf. séu í heildina stærri en verslanir kæranda, auk þess sem kærandi hafi ekki sýnt fram á að verslun hans í Reykjavík sé stærri en verslun Tölvulistans ehf. Engin gögn hafi verið lögð fram varðandi aðrar tölvuverslanir. Fullyrðingar kæranda séu því ósannaðar og í andstöðu við lög nr. 57/2005. Þá telji Tölvulistinn ehf. það fráleitán málatilbúnað að Tölvulistinn ehf. sé bundinn af forsendum fyrri ákvörðunar Neytendastofu hvað þetta snerti. Fyrir liggi að fallist hafi verið á kröfur Tölvulistans ehf. að öllu leyti og kæranda bannað að auglýsa „stærstu tölvuverslun landsins“. Sé því vandséð hvernig Tölvulistinn ehf. hefði átt að geta kært ákvörðun í máli sem hann hafi unnið að öllu leyti, enda hefði slíkri kæru verið vísað frá áfrýjunarnefndinni. Sömuleiðis séu engin „res judicata“ áhrif af stjórnvaldsúrskurðum þannig að Tölvulistinn ehf. sé ekki bundinn af forsendum eldri úrskurðar. Sérstaklega eigi þetta við þegar komið hafi fram ný gögn eins og í máli þessu.
25. Hvað snerti fullyrðingar kæranda um árgerðir þeirra fartölva sem hann selji hafi hann hvorki sýnt fram á að umræddar fartölvur séu markaðssettar í árgerðum né að um nýjustu tölvur sinnar gerðar sé að ræða. Með athugasemdum kæranda hafi engin gögn fylgt til stuðnings þessum fullyrðingum og því hafi ekki verið sýnt fram á réttmæti þeirra. Þá skuli bent á að þær fartölvur

sem kærandi hafi auglýst sem nýja kynslóð og árgerð 2017 séu í nær öllum tilvikum eldri vélar með gömlum búnaði. Tölvulistinn ehf. hafi tekið saman meðfylgjandi yfirlit yfir þær tölvur og tölvuúhluti sem um ræði, en eins og fram komi á yfirlitinu sé um eins til þriggja ára gamlar vörur að ræða. Fullyrðingar kæranda séu því beinlínis rangar og villandi fyrir neytendur. Því sé að lokum mótmælt að fullyrðingarnar „Nýjustu græjurnar“, „Allra heitustu græjurnar“ og „Allar heitustu fartölvurnar fyrir skólann“ séu almennar yfirlýsingar sem hafi ekki þýðingu. Fullyrðingarnar feli þvert á móti í sér yfirlýsingu um að kærandi sé með nýrri og betri vörur en keppinautar hans. Kærandi hafi hins vegar ekki gert neinar tilraunir til þess að sýna fram á réttmæti fullyrðinganna. Fullyrðingarnar séu andstæðar ákvæðum laga nr. 57/2005 og því beri að fallast á það með Tölvulistanum ehf. að þær verði bannaðar.

26. Með tölvubréfum Tölvulistans ehf., dags. 31. mars 2017 og 3. apríl sama ár, bárust síðan frekari athugasemdir þar sem vísað var til sjónvarpsauglýsingar, sem birst hafði 30. mars 2017 hjá Sjónvarpi Símans með fullyrðingunni „Fermingarveislan hefst í stærstu tölvuverslun landsins“ ásamt skjáskoti af auglýsingunni og vefslóð með henni í heild sinni. Með bréfi Neytendastofu til kæranda, dags. 6. apríl 2017, var óskað eftir frekari skýringum eða athugasemdum kæranda. Svar barst með tölvubrési, dags. 21. apríl 2017. Þar eru fyrri athugasemdir áréttáðar og m.a. tekið fram að í öllum prentuðum auglýsingum sé að finna þann fyrirvara við auglýsingar um landsins stærstu tölvuverslunina að um sé að ræða stærð í fermetrum talið. Erfiðara geti verið að koma slíkum fyrirvörum við í útvarpi og á internetinu. Í því sambandi sé vísað til athugasemda með 10. gr. laga nr. 57/2005 í frumvarpi með lögnum þess efnis að taka skuli tillit til þess auglýsingamiðils sem nýttur sé og við hvað sé átt ef fyrirtæki hyggist auglýsa.
27. Varðandi árgerðir á fartölvum og umrædda auglýsingu, „Acer 2017, Ný og betri kynslóð af Acer fartölvum nú fáanlegar“, sé aftur vísað til fyrra svars og minnt á að þrátt fyrir að Tölvulistinn ehf. hafi kynnt haustið 2016 árgamalt módel með eldri tækni sem „fartölva úr nýju línu Acer“ hafi Neytendastofa ekki talið að um villandi fullyrðingu væri að ræða heldur fullyrðingu sem vísi til eiginleika vöru umfram aðrar vörur frá Tölvulistanum ehf. og hafi helstu eiginleikar vörunnar verið tilgreindar samhliða fullyrðingunum í auglýsingunni. Því sé varla hægt að halda fram að þegar kærandi kynni sannarlega nýjasta mögulega módelið sem til sé frá Acer, sem verði ekki skipt út fyrr en haustið 2017, sem „Acer 2017, Ný og betri kynslóð af Acer fartölvum“, sé um að ræða villandi fullyrðingu, enda sé einungis um að ræða fullyrðingu sem vísi til eiginleika viðkomandi vöru umfram aðrar vörur frá kæranda og hafi helstu eiginleikar tölvunnar að auki verið tilgreindir samhliða fullyrðingunum í auglýsingum kæranda.
28. Ljóst sé að Tölvulistinn ehf. sé ekki með það á hreinu hvað séu ný módel og hvað ekki. Í „Næsta kynslóð“ bæklingi kæranda frá 10. ágúst 2016 á bls. 2-3 sé farið ítarlega yfir nýju 2017 kynslóðina frá Acer. Allar fartölvur sem falli undir „Ný kynslóð“ séu merktar með áberandi rauðri stjörnu sem segi „Ný kynslóð“. Einnig sé farið sérstaklega yfir þær nýjungar sem séu í nýjustu kynslóð E5 fartölvunum frá Acer og megi þar sjá vinstra megin á bls. 2 í rauðum bakgrunni ítarlegar upplýsingar um hvað sé í 2017 módelum af E5 línunni, sem sé lúxuskynslóð

fartölva frá Acer með öflugra þráðlausu neti, öflugra hljóðkerfi, öflugri kynslóð SSD diska ásamt plássi fyrir auka disk, betri vefmyndavél og nýjasta USB Type-C 3.1 tengi.

29. Tölvulistinn ehf. reyni að villa um fyrir Neytendastofu með rangfærslum um aldur fartölva kæranda í auglýsingum hans og láti 30 bls. af flóknum „data-upplýsingum“ fylgja með og bendi á fjórar fartölvur sem séu að mati Tölvulistans ehf. ekki ný módel. Sem dæmi megi nefna V3-372: Þarna segi Tölvulistinn ehf. að fartölvun sé greinilega eldra módel og því til sönnunar sé fullyrt að um eldri kynslóð örgjörva sé að ræða sem kynntur hafi verið árið 2015 undir heitinu Skylake. Það sé rétt, en Tölvulistinn ehf. sleppi því að nefna að það hafi ekki komið arftaki á Skylake örgjörva fyrr en Intel hafi kynnt til sögunnar Kaby Lake 30. ágúst 2016, sem hafi síðan farið að sjást í fartölvum hjá framleiðendum seinni part ársins 2016. Skylake hafi því sannarlega verið nýjasta kynslóð örgjörva frá Intel þar sem ekki hafi verið kominn arftaki til sögunnar þegar umræddar auglýsingar voru birtar. Fyrir utan það sé örgjörvi aðeins hluti af þeim tækninýjungum sem nýja kynslóðin búi yfir umfram eldri kynslóðir. Jafnframt vitni Tölvulistinn ehf. í eldri grein um eldri V3-372 almenn módel sem innihaldi þó margt af þeim nýjungum sem séu í nýju kynslóðinni eins og USB Type-C, en kærandi sé hins vegar að auglýsa módel sem framleitt sé af Acer í júlí 2016 og hafi allar þær nýjungar sem kynntar hafi verið í nýju kynslóðinni. Í dag hafi ekki enn komið nýrra módel og sé þetta því enn nýjasta kynslóð Acer af V3-372 í fartölvum.
30. Eins megi nefna tegundina E5-721, en um hana segi Tölvulistinn ehf. að tölvun hafi komið til sögunnar árið 2014 og vísi í fartölvu sem heiti E5-721-69FX. Það sé ekki sú fartölva sem auglýst hafi verið, heldur sé vísað til E5-721-62X4, sem sé ekki hluti af nýju kynslóð Acer og ekki merkt sem slík í bæklingi kæranda. Hvað snerti tegundina VN7-572G, sem Tölvulistinn ehf. vísi til, sé reynt að halda fram að þetta sé ekki nýtt módel því í tölvunni sé Skylake örgjörvi. Eins og fram hafi komið sé Skylake á þessum tíma nýjasta kynslóð örgjörva frá Intel. Loks megi nefna E5-473, en um hana segi Tölvulistinn ehf. að þetta geti ekki verið nýtt módel því í tölvunni sé örgjörvi sem kynntur hafi verið haustið 2013. Umrædd fartölva sé framleidd síðla árs 2015 og sé hvorki merkt né kynnt sem ný kynslóð heldur merkt með afslætti frá fyrra verði þar sem verið sé að rýma þetta sannarlega eldra módel.
31. Varðandi merkingu orðanna „Nýjustu græjurnar“, „Allra heitustu græjurnar“ og „Allra heitustu fartölvurnar fyrir skólann“ sé ásökunum Tölvulistans ehf. vísað alfarið á bug. Sé greinilegt að fyrirtækið viti lítið sem ekkert um hvað sé nýtt og hvað ekki. Séu t.d. bornar saman Facebook síður Tölvulistans ehf. og kæranda það sem af sé ári sjáist að Tölvulistinn ehf. hafi kynnt 2-3 nýjungar á markaði en kærandi 13-16, enda séu starfsmenn kæranda nördar út í fingurgóma þegar komi að nýjungum og láti samfélag nördar og aðra vita þegar nýjar græjur komi á markaðinn. Sé rétt að hvetja Neytendastofu til þess að bera saman fréttaveitu fyrirtækjanna að þessu leyti og skoða með eigin augun hvar nördar landsins séu saman komnir.

ÁKVÖRÐUN NEYTENDASTOFU

32. Í niðurstöðukafla hinnar kærðu ákvörðunar er rakið að málið lúti að þrjúþættri kvörtun Tölvulistans ehf. Í fyrsta lagi snúi kvörtunin að fullyrðingum í auglýsingum kæranda um að félagið reki stærstu tölvuverslun landsins og að með þeim hafi kærandi brotið gegn eldri ákvörðun Neytendastofu frá 10. maí 2016. Í öðru lagi sé kvartað yfir fullyrðingum í auglýsingum kæranda um nýjustu og heitustu tækin auk fullyrðinga um betra verð. Í þriðja lagi varði kvörtunin auglýsingar um að fartölvur séu af tilteknum árgerðum. Í ákvörðuninni eru viðeigandi ákvæði laga nr. 57/2005 síðan rakin. Því næst er vísað til vísað til fullyrðinga kæranda um stærð verslana hans og tekið fram að Neytendastofa hafi tekið afstöðu til sömu fullyrðinga í fyrrgreindri ákvörðun frá 10. maí 2016. Þar hafi niðurstaða stofnunarinnar verið sú að kæranda hafi tekist að sanna réttmæti fullyrðinga hvað stærð verslunarrýmis snerti, en honum hafi hins vegar verið bönnuð frekari birting fullyrðingar um stærð verslunarrýmis án skýringa um til hvers væri vísað eða án þess að aflað yrði fullnægjandi gagna til sönnunar um mesta vöruúrvalið.
33. Í prentuðum auglýsingum kæranda, þar sem fullyrðing um stærstu tölvuverslun komi fram, sé sett stjórnúmerki aftan við fullyrðinguna sem vísi á annan stað í auglýsingunum þar sem segi: „Tölvutek er stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum talið, samkvæmt niðurstöðu Neytendastofu þann 10.5.2016“. Í skýringum kæranda hafi verið til þess vísað að líta þurfi til þess auglýsingamiðils sem nýttur sé við mat á því hversu ítarlegar upplýsingar skuli koma fram í auglýsingum. Því hafi skýringin t.d. ekki verið birt í auglýsingum í útvarpi. Neytendastofa geri tvenns konar athugasemdir í þessu sambandi. Annars vegar að með skýringunni sé gefið til kynna að Neytendastofa hafi framkvæmt könnun á stærð tölvuverslana. Það sé alrangt og hafi auglýsingarnar að þessu leyti skírskotað til óviðkomandi mála, sbr. 2. mgr. 6. gr. laga nr. 57/2005. Hins vegar geri Neytendastofa athugasemdir við tilvísun kæranda til 1. mgr. 10. gr. hvað fyrirvara við birtingarmáta auglýsinga snertir. Í ákvæðinu sé fjallað um þær upplýsingar sem fram skuli koma í auglýsingum og kveði ákvæðið vissulega á um þann fyrirvara að upplýsingarnar sem tilgreindar séu í staflaðum a.-f. í 1. mgr. skuli veittar „eftir því sem við á og að teknu tilliti til auglýsingamiðilsins sem nýttur er“. Þrátt fyrir þetta megi auglýsingar aldrei vera villandi gagnvart neytendum vegna skorts á viðeigandi upplýsingum. Með ákvörðun Neytendastofu 10. maí 2016 hafi verið komist að þeirri niðurstöðu að auglýsingar kæranda með fullyrðingum um stærstu tölvuverslunina, án þess að fram kæmi nánari skýringar, væru villandi gagnvart neytendum og í andstöðu við 2. mgr. 9. gr. og 14. gr., sbr. 5. og 8. gr. laga nr. 57/2005. Hafi stofnunin lagt bann við frekari birtingu slíkra auglýsinga án þess að nokkur fyrirvari hafi verið gerður við birtingarmáta að því leyti. Með birtingu fullyrðinga um stærstu tölvuverslunina án nánari skýringa hafi kærandi því brotið gegn umræddri ákvörðun.
34. Í ákvörðuninni er næst vísað til eftirfarandi fullyrðinga í auglýsingum kæranda: „Stútfullar verslanir með öllum nýjustu græjunum“, „Nýjustu græjurnar“, „Allar heitustu græjurnar“, „Allar heitustu fartölvurnar fyrir skólann“, „Snjöll tæki og betra verð“ og „Gæðamerki á betra

verði“. Kemur fram að í skýringum kæranda hafi ekki verið færðar beinar sönnur á fullyrðingar um nýjustu og heitustu græjurnar. Hins vegar sé ekki um að ræða fullyrðingar um yfirburði kæranda fram yfir keppinauta, enda geti nýjustu og heitustu græjurnar verið seldar í fleiri en einni verslun. Að mati Neytendastofu séu umræddar fullyrðingar því ekki til þess fallnar að raska fjárhagslegri hegðun neytenda eða hafa áhrif á ákvörðun þeirra um viðskipti. Sé því ekki um að ræða brot gegn 8. og 9. gr. laga nr. 57/2005 og þar með ekki ástæða til frekari aðgerða af hálfu stofnunarinnar að þessu leyti.

35. Hvað varði hins vegar auglýsingar um betra verð sé ekki nægjanlegt fyrir kæranda að vísa einungis til þess að hann hafi boðið verðvernd árum saman, enda leiði m.a. af ákvörðun Neytendastofu nr. 32/2012 og ákvörðun Samkeppnisráðs nr. 7/2000 að verðvernd geti ein og sér ekki staðið fullyrðingum um lægsta verð til sönnunar séu ekki færðar frekari sönnur á að í reynd sé um lægsta verðið að ræða. Seljandi verði að færa sönnur á slíkar fullyrðingar, t.d. með framlagningu viðeigandi gagna. Þá hafi Neytendastofa litið svo á að þrátt fyrir að fyrirtæki hafi yfirlýst markmið um tiltekna yfirburði nægi slíkt ekki til sönnunar um þá yfirburði, heldur þurfi viðkomandi fyrirtæki að sýna fram á að þau markmið hafi raunverulega náðst, sbr. m.a. ákvörðun stofnunarinnar nr. 34/2009. Kærandi hafi ekki lagt fram gögn til staðfestingar á því að hann bjóði lægsta verðið og séu slíkar fullyrðingar því ósannaðar í skilningi 4. mgr. 6. gr. laga nr. 57/2005. Fullyrðingarnar séu enn fremur til þess fallnar að raska fjárhagslegum hagsmunum neytenda og hafa áhrif á ákvörðun þeirra um að eiga viðskipti. Því sé einnig um að ræða brot gegn 8. gr. og d. lið 1. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr. laganna og sé kæranda bönnuð birting slíkra fullyrðinga án þess að félagið hafi aflað gagna því til stuðnings áður.
36. Í hinni kærðu ákvörðun er næst vísað til þess hluta kvörtunar Tölvulistans ehf. sem lúti að fullyrðingum um árgerðir tiltekinna vara kæranda. Er til þess vísað að ákvæði laga nr. 57/2005 feli í sér innleiðingu tilskipunar Evrópusambandsins um óréttmæta viðskiptahætti. Í viðauka við tilskipunina séu taldir viðskiptahættir sem undir öllum kringumstæðum teljist óréttmætir og séu þeir teknir upp í reglugerð nr. 160/2009. Tilskipunin kveði á um allsherjarsamræmingu og verði þeirri upptalningu viðskiptahátta sem teljast undir öllum kringumstæðum óréttmætir því ekki breytt, hvorki með viðbótum né þeim fækkað. Viðskiptahættirnir sem kvörtun Tölvulistans ehf. snúi að séu ekki tilgreindir á umræddum lista og því muni Neytendastofa ekki geta tekið þá afstöðu að það að láta í veðri vaka að fartölvur hafi tiltekna árgerð séu villandi viðskiptahættir. Þvert á móti verði stofnunin að meta hvert tilvik fyrir sig út frá ákvæðum laganna um villandi viðskiptahætti.
37. Neytendastofa telji kæranda hafa sýnt fram á að þær tölvur, sem auglýstar hafi verið að hausti 2016 undir þeim formerkjum að um nýja 2017 kynslóð hafi verið að ræða, hafi verið ný tæki. Þá hafi engin gögn verið lögð fram sem gefi tilefni til að draga í efa þær skýringar kæranda að ný framleiðsla eigi sér stað hjá Acer að hausti hvers árs. Stofnunin telji því ekkert hafa komið fram sem bendi til þess að neytendum séu með auglýsingunum veittar rangar eða villandi

upplýsingar sem áhrif hafi á fjárhagslega hagsmuni þeirra eða ákvörðun þeirra um að eiga viðskipti.

38. Samkvæmt a. lið 1. mgr. 22. gr. laga nr. 57/2005 geti Neytendastofa lagt stjórnvaldssektir á fyrirtæki sem brjóti gegn ákvæðum laganna og reglum settum samkvæmt þeim, sbr. II.-V. kafla laganna. Í ljósi þess að kærandi hafi brotið gegn ákvörðun Neytendastofu frá 10. maí 2016 með birtingu fullyrðinga um stærstu tölvuverslunina án fullnægjandi skýringa telji stofnunin að leggja verði á sektir í samræmi við heimildir laga. Að teknu tilliti til umfangs brotsins sem og að teknu tilliti til jafnræðis- og meðalhófsreglu stjórnarsýslulaga telji Neytendastofa rétt að leggja á kæranda stjórnvaldssekt að fjárhæð 1.000.000 króna.

RÖKSTUÐNINGUR KÆRANDA OG ATHUGASEMDIR NEYTENDASTOFU

39. Í kæru, dags. 2. ágúst 2017, kemur fram að hin kærða ákvörðun sé í andstöðu við ákvæði laga nr. 57/2005 og að kærandi hafi með útvarpsauglýsingum ekki brotið gegn þeim lögum og ákvörðun Neytendastofu frá 10. maí 2016. Kærandi hafi í samræmi við ákvæði laga fylgt umræddri ákvörðun og tilgreint í auglýsingum sínum, m.a. í dagblöðum og bæklingum, að kærandi sé „stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum verslunarrýmis talið, samkvæmt úrskurði Neytendastofu þann 10.5.2016“. Í stuttum útvarpsauglýsingum kæranda hafi hann ekki vísað til fermetra verslunarrýmis, en með vísan til 10. gr. laga nr. 57/2005 telji kærandi að sér hafi verið heimilt að auglýsa starfsemi sína í útvarpi með þeim hætti, enda segi í því lagaákvæði að taka skuli tillit til þess auglýsingamiðils sem nýttur sé eftir því sem við eigi. Kærandi telji mikinn greinarmun á útvarpi sem auglýsingamiðli og dagblöðum, enda gefi augaleið að auglýsingar þurfi að vera stuttar og hnitmiðaðar vegna eðli miðilsins.
40. Með öðru bréfi kæranda, dags. 16. ágúst 2017, er áréttað að kærandi hafi farið að hinni eldri ákvörðun og tilgreint í öllum prentuðum auglýsingum að hann væri sé stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum talið. Því til stuðnings séu meðfylgjandi sýnishorn þeirra auglýsinga. Í knöppum útvarpsauglýsingum hafi kærandi hins vegar ekki getið þess að verslunin sé stærst í fermetrum talið, enda hafi hann talið að honum væri það heimilt í ljósi 10. gr. laga nr. 57/2005. Orðið „stærsta“ í útvarpsauglýsingunum hafi vísað til fermetra verslana kæranda og sé fullyrðingin því ekki villandi. Útvarpsauglýsingar séu í eðli sínu stuttar og verði eðli máls samkvæmt ekki lesinn þar langur texti líkt og til dæmis sé auðvelt að setja inn í blaðaauglýsingar og bæklinga. Í 10. gr. fyrrgreindra laga komi fram að viðkomandi upplýsingar eigi að koma fram „að teknu tilliti til auglýsingamiðilsins sem nýttur er“. Kærandi hafi talið, og telji enn, að umrætt ákvæði heimili honum að auglýsa í útvarpi líkt og hann gerði, enda sé um að ræða miðil ólíkan prentmiðlum. Auglýsingarnar hafi ekki verið villandi og hafi að geyma sanna lýsingu á stærð verslunar kæranda að teknu tilliti til viðkomandi auglýsingamiðils.
41. Kærandi leggi áherslu á að Neytendastofa hafi ekki tilkynnt honum að stofnunin teldi útvarpsauglýsingar hans brjóta gegn ákvörðun hennar og ekki skorað á hann að hætta þeim eða breyta. Stofnunin hafi hins vegar brugðist harkalega við og beitt kæranda þegar í stað mjög hárra

stjórnvaldssekt. Kærandi telji hina kærðu ákvörðun vera mjög íþyngjandi og hvað sem öðru líði hafi Neytendastofa brotið gegn meðalhófsreglu stjórnsýsluréttar með þeirri ákvörðun. Stofnuninni hafi borið að beita vægari úrræðum til að ná fram markmiði sínu, t.d. með því að skora á kæranda að hætta eða breyta auglýsingunum, sérstaklega þar sem kærandi hafi staðið í þeirri góðu trú að auglýsingarnar væru heimilar með vísan til 10. gr. laga nr. 57/2005. Þá bendi kærandi á að stofnunin hafi hingað til látið átölulausar útvarpsauglýsingar sem svipi til auglýsinga kæranda, m.a. auglýsingar með fullyrðingunni „Fréttablaðið, mest lesna dagblað landsins“ og „Bylgjan er vinsælasta útvarpsstöð landsins.“ Kærandi hafi þess vegna staðið í þeirri trú að auglýsingar hans væru heimilar.

42. Með tölvubræfi áfrýjunarnefndar neytendamála til Neytendastofu, dags. 4. ágúst 2017, var Neytendastofu boðið að koma að athugasemdum við kærana. Svar barst með greinargerð stofnunarinnar, dags. 25. ágúst 2017, þar sem þess er krafist að hin kærða ákvörðun verði staðfest. Í greinargerðinni er vakin athygli á því að með ákvörðun Neytendastofu 10. maí 2016 hafi kæranda verið bönnuð notkun fullyrðinganna „Stærsta tölvuverslun landsins“ og „Stærsta tölvuverslun Norðurlands“ án skýringa eða án þess að aflað hafi verið fullnægjandi gagna þeim til sönnunar fyrir birtingu auglýsinganna. Ákvörðunin hafi ekki verið kærð til áfrýjunarnefndar neytendamála. Á banninu sjálfu hafi engin takmörkuð verið að teknu tilliti til þess auglýsingamiðils sem nýttur væri. Síðari auglýsingar hafi einfaldlega brotið gegn umræddri ákvörðun. Skýringarnar, sem fylgt hafi prentútgáfu auglýsinganna, hafi enda verið ófullnægjandi gagnvart neytendum þar sem af þeim hafi mátt ráða að Neytendastofa hafi komist að því að kærandi væri með stærstu tölvuverslun landsins í fermetrum talið.
43. Hvað snerti útvarpsauglýsingar kæranda og tilvísun til 10. gr. laga nr. 57/2005 skuli tekið fram að í ákvæðinu séu tilgreindar þær upplýsingar sem þurfi að koma fram í auglýsingum eða öðrum slíkum viðskiptaaðferðum vegna tiltekinnar vöru eða þjónustu, eftir því sem við eigi og að teknu tilliti til auglýsingamiðilsins sem nýttur sé. Í greinargerð með frumvarpi sem varð að lögum nr. 50/2008 um breytingu á lögum um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins segi m.a. eftirfarandi um ákvæðið: „Meginreglan er að allar upplýsingar sem virkilega skipti máli fyrir neytendur komi fram í auglýsingunni. Þegar auglýst er í útvarpi eða sjónvarpi og jafnvel á prenti er ekki raunhæft að koma þeim upplýsingum sem taldar eru upp í a-f liðum og er því lagt til að heimilt sé að taka tillit til þess miðils sem notaður er. Viðkomandi fyrirtækjum ber hins vegar að gæta þess að þessir miðlar séu ekki notaðir þannig að villandi sé fyrir neytendur“. Að mati Neytendastofu sé ljóst að 10. gr. sé sett til þess að tryggja að neytendur fái fullnægjandi upplýsingar um þá vöru eða þjónustu sem verið sé að auglýsa. Það að taka skuli tillit til þess miðils sem notaður sé til að auglýsa eigi auðsýnilega ekki að leiða til þess að fyrirtæki geti veitt ófullnægjandi og villandi upplýsingar. Sérstaklega sé tekið fram í greinargerðinni að viðkomandi fyrirtækjum beri að gæta þess að þessir miðlar séu ekki notaðir þannig að villandi sé fyrir neytendur.

44. Neytendastofa bendi einnig á að í athugasemdum með 10. gr. laganna komi fram að ákvæðið feli í sér innleiðingu á 3. og 4. mgr. 7. gr. tilskipunar 2005/29/EB. Í 3. mgr. 7. gr. tilskipunarinnar komi fram að valdi miðillinn, sem notaður sé til samskipta í viðskiptum, takmörkunum varðandi rými eða tíma skuli taka tillit til þessara takmarkana þegar ákvarðað sé hvort upplýsingar hafi vantað, svo og allra ráðstafana söluaðilans til að gera upplýsingarnar aðgengilegar fyrir neytendur með öðrum hætti. Neytendastofa bendi á að þegar hin kærða ákvörðun hafi verið tekin hafi það verið mat stofnunarinnar að upplýsingar hafi vantað og að upplýsingaskorturinn hafi verið villandi jafnvel þótt að um útvarpsauglýsingar hafi verið að ræða. Líta verði til þess að kærandi hafi engar ráðstafanir gert til þess að gera upplýsingar til stuðnings fullyrðingunni aðgengilegar neytendum með öðrum hætti, en upplýsingar til stuðnings fullyrðingum af þessu tagi séu hæglega þess eðlis að unnt sé að setja þær í útvarpsauglýsingu. Að mati stofnunarinnar sé því ljóst að kærandi hafi brotið gegn fyrrgreindri ákvörðun frá 10. maí 2016 með birtingu umræddra fullyrðinga. Að lokum sé vert að benda á að auglýsingarnar hafi birst með sama hætti á fleiri miðlum en bara útvarpi.
45. Með bréfi áfrýjunarnefndar neytendamála til kæranda, dags. 25. ágúst 2017, var honum boðið að koma að athugasemdum sínum við greinargerð Neytendastofu. Ekkert svar barst frá kæranda.
46. Í viðbótarathugasemdum Neytendastofu er vísað til þeirrar fullyrðingar kæranda, að Neytendastofa hafi hvorki tilkynnt honum að stofnunin teldi umræddar útvarpsauglýsingar varða við lög né skorað á hann að hætta birtingu þeirra. Stofnunin hafni því að brotið hafi verið gegn meðalhöfsreglu með töku ákvörðunarinnar eða að stofnuninni hafi borið að skora á kæranda að hætta birtingu eða breyta auglýsingunum áður en hin kærða ákvörðun hafi verið tekin. Á þessum tíma hafi þegar legið fyrir ákvörðun um bann við birtingu slíkra auglýsinga. Ákvörðunin hafi verið skýr og í henni enga fyrirvara að finna. Kæranda hafi því átt að vera ljóst að öll birting slíkra fullyrðinga væri óheimil. Neytendastofu sé veitt skýr heimild til álagningar stjórnvaldssekta á fyrirtæki sem brjóti gegn ákvörðunum stofnunarinnar, sbr. 22. gr. laga nr. 57/2005. Sektarfjárhæð sé hófleg og í samræmi við sektarfjárhæðir í öðrum málum. Hvað varði athugasemdir kæranda um fullyrðingar annarra fyrirtækja skuli á það bent að stofnunin hafi lokið málum vegna beggja þeirra fullyrðinga sem kærandi hafi vísað til. Í tilviki Fréttablaðsins hafi verið lögð fram fullnægjandi gögn fullyrðingunni til staðfestingar og í tilviki Bylgjunnar hafi það verið mat Neytendastofu að viðkomandi fullyrðing hafi ekki haft áhrif á fjárhagslega hagsmuni neytenda.
47. Með bréfi áfrýjunarnefndarinnar til Tölvulistans hf., dags. 17. nóvember 2017, var fyrirtækinu boðið að koma að athugasemdum við fram komna kærðu. Svar barst með bréfi lögmanns félagsins, dags. 1. desember 2017, þar sem vísað er til þess í fyrsta lagi að auglýsingar kæranda feli í sér ósannaðar og rangar fullyrðingar sem gefi neytendum tilefni til að ætla að verslun kæranda sé stærri en verslanir umbjóðanda hans. Í ljósi þess að kæranda hafi áður verið bannað að viðhafa umrædda viðskiptahætti feli háttsemin nú í sér alvarlegt brot gegn ákvæðum laga nr.

57/2005. Þá sé því hafnað að kæranda hafi verið heimilt að auglýsa með þeim óljósa fyrirvara sem kærandi hafi birt í sumum auglýsingum sínum. Megi í því sambandi sérstaklega vísa til þess að í fyrirvaranum hafi verið vísað til tiltekinnar niðurstöðu Neytendastofu og skýringa stofnunarinnar á ákvæðum laga nr. 57/2005 sem hún hafi nú hafnað.

48. Í öðru lagi megi benda á að kærandi hafi auglýst ítrekað í bæklingum sínum og blaðaauglýsingum „stærstu tölvuverslun landsins“ án fyrirvara. Í þriðja lagi sé því hafnað að sérstakar reglur eigi að gilda um útvarpsauglýsingar. Ekki fáist séð að kæranda sé heimilt að hafa uppi rangar og ólögmætar fullyrðingar í útvarpi þegar fyrir liggi að honum hafi verið það óheimilt í öðrum miðlum. Sömu sjónarmið eigi við um útvarpsauglýsingar og aðra miðla og ekki rýmri heimildir til að auglýsa með villandi eða röngum hætti í útvarpi en öðrum miðlum. Loks sé því mótmælt að auglýsingar annarra aðila hafi þýðingu í málinu, enda geti ólögmætar auglýsingar annarra ekki leitt til þess að kæranda sé heimilt að brjóta gegn lögum nr. 57/2005.
49. Með tölvubréfi áfrýjunarnefndarinnar til kæranda, dags. 5. desember 2017, var honum boðið að koma að athugasemdum sínum við síðastgreint bréf Tölvulistans ehf. Svar barst með bréfi, dags. 12. desember 2017. Þar kemur fram að Neytendastofa hafi í ákvörðun sinni frá 10. ágúst 2016 fallist á að kærandi hafi fært sönnur á að verslun hans væri stærsta sérhæfða tölvuverslunin í fermetrum verslunarrýmis talið. Athugasemdir Tölvulistans ehf. séu því rangar. Í öllum prentuðum auglýsingum kæranda hafi verið tilgreint að hann væri stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum talið. Þær auglýsingar séu ekki villandi og í samræmi við niðurstöðu Neytendastofu. Hvað útvarpsauglýsingarnar snerti hafi kæranda verið heimilt að auglýsa með þeim hætti sem gert var með heimild í 10. gr. laga nr. 57/2005.

NIÐURSTAÐA

50. Í máli þessu leitar kærandi endurskoðunar á þeirri ákvörðun Neytendastofu að hann hafi brotið gegn ákvörðun stofnunarinnar frá 10. maí 2016 með „birtingu fullyrðinga um stærstu tölvuverslun án viðeigandi skýringa“ og gegn 4. mgr. 6. gr., 1. mgr. 8. gr., d. lið 1. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr., laga nr. 57/2005 með fullyrðingum um betra verð án þess að fullnægjandi sönnur liggi þeim að baki.
51. Í 4. mgr. 6. gr. laga nr. 57/2005 segir orðrétt: „Fullyrðingar sem fram koma í auglýsingum eða með öðrum hætti þarf fyrirtæki að geta fært sönnur á“. Þótt ákvæðið hafi fyrst verið lögfest með lögum nr. 50/2008 fól það ekki í sér efnisleg nýmæli þar sem bannið við villandi upplýsingum, sem rekja má allt til 1. gr. laga nr. 84/1933 um varnir gegn óréttmætum verzlunarháttum, hafði það lengi verið túlkað á þann hátt að fyrirtæki þyrftu að geta fært sönnur á fullyrðingar sínar í auglýsingum. Þannig var í skýringum við ákvæðið í frumvarpi því er varð að lögum nr. 50/2008 tekið fram að með því væri lögfest áralöng framkvæmd. Ákvæðið er skýrt um að það er fyrirtækja að sanna þær fullyrðingar sem þau setja fram í auglýsingum, þar á meðal fullyrðingar sem erfitt er að sanna, enda eiga þau ekki að setja fram fullyrðingar sem þau eru ekki í aðstöðu til að færa sönnur á. Það er þannig ekki samkeppnisaðila eða Neytendastofu að afsanna þær

fullyrðingar sem settar eru fram, heldur felst í grunnskyldu ákvæðisins að fyrirtæki geti sannað þær fullyrðingar sem það setur fram, sbr. m.a. úrskurð áfrýjunarnefndar neytendamála 11. apríl 2012 (8/2012) og úrskurð áfrýjunarnefndar neytendamála 28. júlí 2014 (17/2014). Við mat á því hvaða fullyrðing telst felast í fyrrgreindum auglýsingum kæranda verður sem endranær að horfa til þess hvaða skilning dæmigerður neytandi mátti leggja í þær.

52. Með ákvörðun Neytendastofu 10. maí 2016 var fjallað um auglýsingar kæranda þar sem fram kom m.a.: „Stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins“. Var það niðurstaða stofnunarinnar að fullyrðingin fæli í sér brot gegn lögum nr. 57/2005 þar sem kærandi hafði ekki fært sönnur á umrædda fullyrðingu. Í ákvörðuninni kom fram sú afstaða Neytendastofu að í ljósi gagna málsins um stærð verslunarrýmis kæranda annars vegar og Tölvulistans ehf. hins vegar hefðu verið færðar „fullnægjandi sönnur“ fyrir því að verslunarrými kæranda væri stærra en verslunarrými Tölvulistans ehf. Þá væri unnt að fallast á með kæranda að auglýsing hans lyti að samanburði við sérhæfðar tölvuverslanir en ekki almennar raftækjaverslanir. Af hálfu Neytendastofu voru ekki gerðar athugasemdir við þá afstöðu kæranda að án efa væru verslun hans og Tölvulistans ehf. stærstu tölvuverslanir landsins.
53. Eins og rakið er í fyrri ákvörðun Neytendastofu mátti skilja fullyrðingu kæranda um stærð tölvuverslunar hans þannig að vísað væri til stærðar vöruúrvals. Í ákvörðuninni komst Neytendastofa að þeirri niðurstöðu þar sem engin gögn hafi legið fyrir stofnuninni um fjölda vörutegunda eða vöruúrval kæranda yrði ekki talið að fullnægjandi sannanir hefðu verið færðar fram fyrir þessum skilningi fullyrðingarinnar. Var kæranda bönnuð frekari birting fullyrðingarinnar án skýringa um til hvers væri vísað eða, að því leyti sem fullyrðingunni væri beint að mesta vöruúrvalinu, að aflað væri gagna um réttmæti fullyrðinga þar að lútandi.
54. Í kjölfar ákvörðunarinnar hefur kærandi haldið áfram að auglýsa verslun sína sem „stærstu tölvuverslun landsins“. Í prentuðum auglýsingum kæranda gerir hann eftirfarandi fyrirvara sem lýtur sýnilega að framangreindri fullyrðingu: „Tölvutek er stærsta sérhæfða tölvuverslun landsins í fermetrum verslunarrýmis talið, samkvæmt niðurstöðu Neytendastofu þann 10.05.2016.“ Efnislega var þessi fyrirvari til þess fallinn að upplýsa neytendur hvað kærandi átti við í sömu auglýsingu þar sem tölvuverslun kæranda var kynnt sem sú stærsta á landinu. Átti fyrirvarinn sér þannig að sínu leyti nægjanlega stoð í fyrri ákvörðun Neytendastofu. Á hinn bóginn er til þess að líta að vart verður séð að fyrirvarinn hafi mátt vera hinum almenna neytanda ljós, sbr. til hliðsjónar úrskurð áfrýjunarnefndar neytendamála 29. apríl 2013 (17/2012), enda var hann settur fram með örsmáu og nánast ólæsilegu lettri í hluta af auglýsingum kæranda er báru yfirskriftina „Sumar Smellir“. Hið óljósa orðalag um að tölvuverslun kæranda væri „stærst“ var því ekki skýrt með fullnægjandi hætti í prentuðum auglýsingum kæranda. Mátti því enn skilja auglýsingu kæranda þannig að hann byði meira vöruúrval en keppinautar hans á markaði. Samkvæmt framansögðu verður fallist á þá niðurstöðu hinnar kærðu ákvörðunar að kærandi hafi brotið gegn ákvörðun stofnunarinnar frá 10. maí 2016, sbr. 4. mgr. 6. gr., 2. mgr. 9. gr. og 14. gr., sbr. 5. og 8. gr., laganna.

55. Óumdeilt er að þrátt fyrir að kærandi hafi breytt hluta auglýsinga sinna í kjölfar fyrrgreindrar ákvörðunar hélt hann engu að síður áfram að auglýsa í útvarpi með sama hætti og áður. Hefur kærandi í því sambandi vísað til þess að honum hafi verið það heimilt í ljósi 10. gr. laga nr. 57/2005, enda segi í því lagaákvæði að taka skuli tillit til þess auglýsingamiðils sem nýttur sé. Þá beri að gera greinarmun á útvarpi sem auglýsingamiðli og dagblöðum, enda „gefi auga leið að auglýsingar þurfa að vera stuttar og hnitmiðaðar vegna eðli þess miðils.“
56. Samkvæmt 1. mgr. 10. gr. skal fyrirtæki sem hyggst auglýsa eða beita öðrum slíkum viðskiptaaðferðum vegna tiltekinnar vöru eða þjónustu, eftir því sem við á og að teknu tilliti til auglýsingamiðilsins sem nýttur er, m.a. veita upplýsingar um helstu eiginleika vörunnar eða þjónustunnar, sbr. a. lið, nafn og heimilisfang fyrirtækis, sbr. b. lið, og endanlegt verð, sbr. f. lið. Með umræddu ákvæði, sem mælir fyrir um tiltekin atriði sem verða að koma fram í auglýsingum og markaðssetningu á vöru, er stefnt að því að allar upplýsingar sem virkilega skipti máli fyrir neytendur komi fram í auglýsingum. Hvað varðar framsetningu í einstökum tilvikum segir síðan í athugasemdum með frumvarpi því er varð að lögum nr. 50/2008 um breytingu á lögum nr. 57/2005 að þegar auglýst sé í útvarpi eða sjónvarpi og jafnvel á prenti sé ekki raunhæft að koma að þeim upplýsingum sem taldar séu upp í a-f liðum og sé því lagt til að heimilt sé að taka tillit til þess miðils sem notaður sé. Viðkomandi fyrirtækjum beri hins vegar að gæta þess að þessir miðlar séu ekki notaðir þannig að villandi sé fyrir neytendur.
57. Á það verður ekki fallist með kæranda að skilja beri umræddan fyrirvara í 10. gr. laganna þannig að honum hafi verið heimilt að halda áfram auglýsingum sínum í útvarpi með þeim hætti sem Neytendastofa hafði fjallað um og lagt bann við í hinni eldri ákvörðun. Umræddur fyrirvari nær samkvæmt orðanna hljóðan einungis til þeirra atriða sem talin eru upp í 10. gr. laganna og varða sérstaklega upplýsingar sem fram skuli koma í auglýsingum. Þótt litíð yrði svo á að frelsi kæranda í þeim efnum sé mikið er honum eftir sem áður skylt að haga sinni markaðssetningu þannig að samrýmist öðrum ákvæðum laganna. Þannig er t.d. óheimilt að láta hjá líða að tiltaka í auglýsingu atriði, sem mælt er fyrir um í a-f. lið 1. mgr. 10. gr., með vísan til umrædds fyrirvara, ef sú framsetning felur í sér að brotið sé gegn öðrum ákvæðum laganna. Hin kærða ákvörðun lýtur ekki að því hvort kærandi hafi fullnægt skyldum sínum samkvæmt 10. gr. laganna heldur að fullyrðingum sem Neytendastofa telur fela í sér brot gegn 4. mgr. 6. gr., 2. mgr. 9. gr. og 14. gr., sbr. 5. og 8. gr., laganna. Þegar af þeirri ástæðu getur sá fyrirvari, sem fjallað er um í 10. gr. laganna, ekki komið til álita við úrlausn málsins.
58. Með því að haga auglýsingum sínum í útvarpi með þeim hætti sem fyrr greinir, þar sem fram kom að kærandi væri með stærstu sérhæfðu tölvuverslun landsins, án nánari skýringa eða sannana um stærð vöruúrvals, braut kærandi gegn ákvörðun Neytendastofu frá 10. maí 2016, sbr. 4. mgr. 6. gr., 2. mgr. 9. gr. og 14. gr., sbr. 5. og 8. gr. laga nr. 57/2005. Verður enda vart séð að unnt hafi verið að skilja ákvörðun Neytendastofu á þann hátt að á banninu væru fyrirvarar eða að komast mætti framhjá banninu með tilteknum birtingarháttum með vísan til 10. gr. laganna. Verður sá skilningur ekki heldur lagður í ákvæði laga nr. 57/2005. Breytir engu í

Þessum efnum að um útvarpsauglýsingar hafi verið að ræða, enda ber fyrirtækjum í öllu markaðsstarfi sínu að starfa í samræmi við ákvæði laga nr. 57/2005 án tillits til þess hvaða auglýsingamiðill er notaður hverju sinni og gildir þar einu hver auglýsingatíminn er hverju sinni.

59. Kemur þá til skoðunar sá hluti hinnar kærðu ákvörðunar sem varðar fullyrðingar kæranda um að hann bjóði „betri verð“. Kærandi hefur hvorki við meðferð málsins hjá Neytendastofu né fyrir áfrýjunarnefndinni útskýrt eða rökstutt hvernig verðlagning í verslunum hans sé „betri“ en önnur verðlagning. Hefur kærandi þannig ekki fullnægt þeim kröfum sem gera mátti til hans sem auglýsanda sem kaus að beita þeirri aðferð við markaðssetningu að lýsa tilteknum yfirburðum á markaði. Verður því fallist á þá niðurstöðu hinnar kærðu ákvörðunar að kærandi hafi með fullyrðingum um betra verð, án þess að fyrir liggi gögn sem styðji þær fullyrðingar, brotið gegn 4. mgr. 6. gr. laganna. Breytir engu í þeim efnum þótt kærandi hafi markað sér einhvers konar verðverndarstefnu, enda bar honum, hvað sem slíkri stefnu leið, að geta sýnt fram á gögn til stuðnings þeim fullyrðingum hans að betra verð fengist raunverulega hjá honum. Auglýsingarnar voru ennfremur í andstöðu við 8. gr. og d. lið 1. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr., laganna, enda voru í þeim veittar upplýsingar sem líklegar voru til þess að hafa áhrif á ákvörðun neytenda um viðskipti án þess að sýnt hafi verið fram á að um réttar upplýsingar hafi verið að ræða. Verða þær því taldar til villandi og óréttmætra viðskiptahátta í skilningi fyrrgreindra ákvæða.
60. Af hálfu kæranda er því haldið fram að Neytendastofa hafi hvorki tilkynnt sér að stofnunin teldi auglýsingarnar brjóta gegn ákvæðum laga nr. 57/2005 né skorað á sig að hætta auglýsingunum eða breyta. Þá hafi stofnunin brotið gegn meðalhófsreglu stjórnisýsluréttar með því að beita kæranda strax hárrí stjórnvaldssekt í stað þess að leita vægari úrræða. Viðbrögðin við brotum kæranda séu enda mjög íþyngjandi þegar litið sé til þess að hann hafi verið í góðri trú um að auglýsingarnar væru heimilær eftir 10. gr. laganna. Þegar umræddar útvarpsauglýsingar voru birtar lá fyrir sú afstaða Neytendastofu að kæranda væri óheimilt að auglýsa verslun sína á þennan hátt. Hvorki fyrri ákvörðun Neytendastofu né 10. gr. laga nr. 57/2005 gátu vakið hjá kæranda væntingar um að hann nyti ríkara svigrúms til slíkra fullyrðinga ef notast væri við aðra miðla en fjallað var um í umræddri ákvörðun. Verður því ekki fallist á að kærandi hafi verið í góðri trú um að auglýsingar sem þessar stæðust ákvæði laga nr. 57/2005. Í ljósi framangreinds, þess að um fjölda auglýsinga var að ræða og þess svigrúms sem mælt er fyrir um í 22. gr. laga nr. 57/2005 að því er fjárhæð sektar varðar verður að telja að sektarfjárhæð í málinu hafi verið í hóf stillt. Þá verður ekki annað ráðið en að hún sé í samræmi við sektarfjárhæðir í sambærilegum málum þar sem broti á eldri ákvörðun hefur verið fyrir að fara. Samkvæmt framangreindu verður hin kærða ákvörðun staðfest.

ÚRSKURÐARORÐ:

Hin kærða ákvörðun er staðfest.

Halldóra Þorsteinsdóttir

Áslaug Árnadóttir

Gunnar Páll Baldvinsson